

۲۰۱۳/۰۷/۲۲

دوکتور محمد اکبر یوسفی

حزب سوسیال دیموکرات آلمان یکصد و پنجاه ساله شد! (قسمت سوم)

عطف دوباره با گذشته این حزب، که درین گزارشات از جانب گزارشگران متعدد و رسانه های آن در اوقات مختلف بیان گردیده است، دیده می شود که در زمان «بیسمارک»، تمام توجه او بر فعالیت های «سوسیال دیموکراسی» متمرکز بوده است. در قسمت دوم نیز از فشارها و مقررات تعقیب و ممنوعت های حکومت «بیسمارک» علیه «جنبش سوسیال دیموکراسی» تذکر داده شده است، با تکرار احسن درینجا با متن و محتوای کاملتر گزارشگر چین می نویسد:

بلاخره بتاريخ ۱۹ اکتوبر ۱۸۷۸م، با «آرای اکثریت»، «محافظه کاران و «لیبرال های ملی» در مجلس نمایندگان («رایشستاگ»)، قانون «مخالف تلاش جمعی برای سوسیال دیموکراسی» را بتصویب رسانید. همزمان تمام سازمانهای (SAP)، نشرات آن و هم چنان «اتحادیه های کارگری» ای که توسط این حزب تأسیس گردیده بود، تحت «قانون سوسیالیست ها» ممنوع ساخته شد، اما «فرکسیون» آن در «رایشستاگ» آلمان برحال باقی ماند. این به اصطلاح «قانون سوسیالیست ها»، ممنوعیت «احزاب سوسیالیست، سازمانها و نشرات چاپی را با «اجتماعات سیاسی»، ممکن ساخت. همین منبع «هدف «بیسمارک» را در جهت ارزیابی نموده است، که می خواسته است، تا از نفوذ روز افزون «جنبش کارگری»، از طریق سیاست، با استفاده از وسایل و طرق «دولتمداری پولیسی»، جلوگیری بعمل آورده «ساختار های سوسیال دیموکراسی» را تار و مار و سرکوب نماید.

زمانیکه این به اصطلاح «قانون سوسیالیست ها»، بار دیگر تمدید نیافت، در سال ۱۸۹۰م «حزب سوسیال دیموکرات» («اس. پی. دی») (SPD)، تأسیس گردید. در کنگره «ایرفورت» در سال ۱۸۹۱م، حزب سوسیال دیموکرات آلمان، خواهان لغو تمام قوانین ای گردیده است که، آزادی بیان را محدود و یا تحت فشار قرار می داده است.

قابل تذکر بوده می تواند، که در تاریخ آلمان، نقش «شخصیت های» سر سپرده و «معتقد» به راه و اندیشه برای تغییر مجموع مناسبات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی - حقوقی و غیره نقش مؤثر در ستمدهی حرکات اجتماعی داشته اند. در شرایط «فعلی» اکثراً از «فقدان» آن شخصیت ها در جامعه آلمان احساس می نمایند. آنچه توجه را بخود جلب می نماید، اینست که خدمات شخصیت های معروف آنوقت، در همه محافل و حلقات اجتماعی از احترام برخوردار اند. در ارتباط با تاریخچه این حزب، عکس های عده از همچو شخصیت ها بطور نمونه، شامل این متن شده است.

در سالهای بعدی، برخلاف اهداف و انتظار مقامات دولتی، حزب سوسیال دیموکرات آلمان، از نگاه «عضویت»، قوی ترین حزب شناخته شده، پس از انتخابات ۱۹۱۲م، برای نخستین بار هم چنان بزرگترین «فرکسیون» پارلمانی را داشته است. بعد از آغاز جنگ اول جهانی، سوسیال دیموکرات ها از «کریدت های جنگ» حمایت نموده، در پارلمان، در رابطه با اختلافات بین احزاب لازم دانسته است، تا از انتقاد از حکومت خودداری بعمل آید. (در عکس سمت چپ: «هوگو هازه»

(Hugo Haase)، متولد ۲۹ سپتمبر ۱۸۶۳م و متوفی بتاريخ ۷ «نومبر» ۱۹۱۹م، در برلین. موصوف «حقوقدان آلمانی»، سیاستمدار و «پسیفیست» (Pazifist)، صلح طلب. از سال ۱۹۱۱م تا سال ۱۹۱۶م، در مقام یکی از دو «صدر» «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») (Pazifist)

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابلئو. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې ښي پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولئ

ایفای وظیفه نموده است. قابل تذکر است، که بعد از مرگ «آوگوست بیبل»، «هوگو هازه» جانشین مقام، «آوگوست بیبل»، در «فرکسیون» مجلس نمایندگان، انتخاب گردیده است.

به ادامه موضوعگیری قبلی «حزب سوسیال دموکرات آلمان»، مبنی بر حمایت از «کریدهای جنگ»، در سال ۱۹۱۵م، قسمتی از نمایندگان این حزب از تمديد خودداری نموده، بدینترتیب، آرامش در «رایشتاگ» که به آن اصطلاح «بورگ فریدن» (Burgfrieden) (یعنی صلح در قلعه) بکار برده شده بود، به پایان رسید. بدین ترتیب تشنج بین شاخه «چپ» حزب به دور «هوگو هازه» و رهبری «حزب سوسیال دموکرات»، بروز نمود. در سال ۱۹۱۶م، وکلای مورد نظر، از «فرکسیون رایشتاگ» حزب و بعد از آن از حزب، اخراج گردیدند.

در سال ۱۹۱۷م، اخراج شدگان دارای نظرات مساوی مشترکاً «حزب مستقل سوسیال دموکرات آلمان» («یو. اس. پ. دی.») (USPD) را تأسیس نمودند. «هازه» مقام رهبری یا «صدر» را بدوش، می گیرد. تعداد اعضای «یو. اس. پی. دی.»، افزایش نشان داده، در سال ۱۹۱۸م، از تعداد ۱۲۰۰۰۰ نام برده شده است. این رقم در سال ۱۹۲۰م، به ۷۵۰۰۰۰ عضو گزارش گردیده است. این شاخه از حمایت کارگران و «شورا های عساکر» در سال ۱۹۱۸/۱۹م نیز مستفید گردیده است. در سال ۱۹۲۰م، «یو. اس. پی. دی.»، بعد از «اس. پی. دی.» دومین «فرکسیون» قوی در «رایشتاگ» را تشکیل داده است. بهر صورت اختلافات در درون «یو. اس. پی. دی.» افزایش نشان می داد. «جناح چپ» آن، با «حزب کمونیست آلمان» («ک.ا. پی. دی.») ((KPD))، متباقی اعضای «USDP» در زمان بعدی با مواضع «حزب سوسیال دموکرات» تقرب نمودند. در سال ۱۹۲۲ باهم متحد شدند

در سال ۱۹۱۷م، حین انشعاب «حزب مستقل سوسیال دموکرات آلمان» («یو. اس. پی. دی.»)، از «حزب سوسیال دموکرات آلمان»، «شاید» من «(Philipp Scheidemann)، در پهلوی «فریدریش ایبرت» (Friedrich Ebert)، در جمع هیئت رهبری «حزب سوسیال دموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») انتخاب گردید.

بعد از «شکست رایش آلمان» و استعفای «قیصر ویلهلم دوم» از مقام سلطنت، بتاريخ ۹ «نومبر» ۱۹۱۸م، از «کلکین رایشتاگ» «فیلیپ شایده من»، اعلان جمهوری نموده است. خود بعد از آن در رأس «حکومت ائتلافی وایمر» متشکل از «اس. پی. دی.» و «دی. دی. پی.»، «مرگزی» («سنتروم» (Zentrum) و «حزب دموکرات آلمان» («دی. دی. پی.») (Demokratische Partei (DDP)). طوریکه درین تصویر مقابل دیده می شود، این حزب «حقوق زن» را بحیث هدف اساسی «حزب دموکرات آلمان» تعیین نموده بودند. در «ترسیم» پانینتر همان حزب دیده می شود که توجه بیشتر به «فامیل» و حیات «عنعنوی» توجه داشته، ولی در منبع تذکر نرفته است، که «لیست انتخابی شماره ۶» در کدام سال و در کدام دوره «انتخاباتی» تعیین بوده است.

قابل تذکر است، که با تأریخچه ۱۵۰ سال «حزب سوسیال دموکرات آلمان» چه «بسی» وقایع و حوادث ارتباط می گیرد. مسیر انکشاف آن همیشه «رشد یابنده» و مسیر خطی نداشته است. نشیب و فراز و لی در مجموع دستاورد های قابل توجه داشته است. از دامان این «حزب» شخصیت های بی شمار با نظرات مختلف، سر بلند نموده اند. افکار و «مقوله» های معروف رهبران آن، در تعیین خط اساسی، سیاست خارجی اینکشور و سیستم «سیاسی - حقوقی» آن، نقش اساسی و سمت دهنده داشته است، که بعداً نمونه های متعددی را از وقفه های مختلف، از نظر خواهم گذشتانند

در انتخابات سال ۱۹۱۹م، برای مجلس ملی، در روی «پلاکات» انتخاباتی حزب سوسیال دموکرات علاوه از ترسیمات، کلمات ذیل از بالا به پائین، بالترتیب میخوانیم: «گارگران، دهقانان، عساکر، اتباع

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ

دولت یا «بیورگر» تمام اقوام سراسر آلمان («دویچلند») با هم متحد شوید، برای جلسه ملی»

درین انتخابات سال ۱۹۱۹م برای «مجلس ملی»، «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») با دریافت ۳۷،۹ فیصد آرا، بحیث قویترین قوت وارد میدان گردیده، از ۴۲۳ چوکی پارلمان یا «مجلس ملی»، ۱۶۵ چوکی را تصاحب گردید.

درین «مجلس ملی» ۱۹۱۹م «فریدریش ایبرت» (Friedrich Ebert)، «صدر»، «حزب سوسیال دیموکرات آلمان»، جلسه تأسیساتی را بتاريخ ۶ فبروری، افتتاح نمود. در بیانیه «افتتاحیه» خویش گفته است: «مردم (ملت) آلمان آزاد است، آزاد می ماند و در آینده، خود حکومت می کند.» «فریدریش ایبرت»، که از سال ۱۹۱۳م بیعد در مقام «صدر» حزب سوسیال دیموکرات آلمان، قرار داشته است، از سال ۱۹۱۹م تا تاریخ وفاتش در ۲۸ فبروری ۱۹۲۵م، بحیث اولین «رئیس جمهور رایش»، یعنی «جمهوری وایمر» قرار داشته است.

طرح «پلاکات» سرخ رنگ پائینی را در سلسله تصاویر مربوط تاریخچه «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.»)، از جانب آن حزب برای مبارزات انتخاباتی «رایشستاگ» سال ۱۹۳۲، شناخته اند، که لیست شماره ۲ برای نشر سپرده شده است. در «جمهوری وایمر»، حزب سوسیال دیموکرات را در حکومت متعدد، سهمی دانسته و مکرراً رؤسای حکومت را معرفی می داشته است.

در عکس تحت «پلاکات» سرخ رنگ، «اوتو ویلز» (Otto Wels) در «رایشستاگ» در حال ایراد بیانیه دیده می شود. («اوتو ویلز»، متولد تاریخ ۱۵ «سپتمبر» سال ۱۸۷۳م، در برلین، متوفی در ۱۶ «سپتمبر» ۱۹۳۹م، در پاریس) یک سیاستمدار سوسیال دموکرات آلمان بوده است. «اوتو ویلز» از سال ۱۹۱۹م، تا زمان «تبعید - «اس. پی. دی.»، در زمان حاکمیت «ناسیونال سوسیالیست ها»، بمقام «صدر» «اس. پی. دی.»، منسوب بوده است. از سال ۱۹۱۲م تا سال ۱۹۱۸م بحیث نماینده انتخابی در «رایشستاگ قیصر آلمان»، از ۱۹۱۹م تا ۱۹۳۳م عضو در «رایشستاگ جمهوری وایمر». او بعنوان آن نماینده «رایشستاگ»، در تاریخ آلمان جایی را اشغال نمود، که، بتاريخ ۲۳ مارچ ۱۹۳۳م، در آخرین بیانیه آزاد در جلسه «رایشستاگ» با ارائه استدلال از جانب «اس. پی. دی.»، بر ضد قانون «تفویض اختیارات به دولت»، که از جانب «کرولوپر» (Krolloper) برلین (کومپلکسی از عمارات در نزدیکی دروازه «براندنبورگ»، که در حال حاضر بنام «برلینر پلتس» (میدان برلین) یاد می گردد، در زمان نازی ها، برای «معتبرین نازی»، بعنوان محل خوشگذرانی و تیاتر و غیره استفاده می شده است.)، پیشکش گردیده بود، جواب رد داده

بعد از اینکه «ادولف هیتلر» (Adolf Hitler)، بمقام «کنسلر رایش» یا رئیس حکومت «رایش» نامزد گردید، «سوسیال دیموکرات ها» و «کمونیست ها» و دیگران تحت تعقیب و فشار دولتی قرار گرفتند. در انتخابات سال ۱۹۳۳م، «حزب سوسیال دیموکرات» (اس. پی. دی.)، ۱۸،۳ فیصد آرا را بدست آورد. بحیث یگانه حزب، قانون متذکره، یعنی قانون «تفویض اختیارات به دولت» را رد نموده است.

ادامه دارد ...

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوئې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ